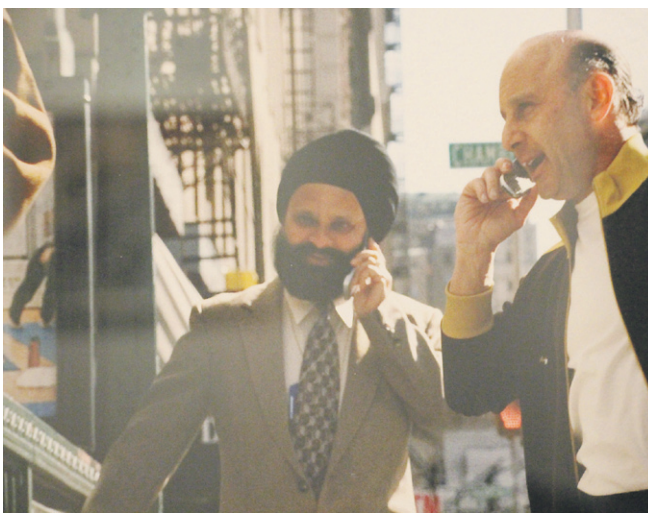

Fra Tina Enghoffs serie 'Eventuelle pårørende', 2003.

'Communicating community' (2007) fra serien Babel Tales af Peter Funch.

Portræt af billedhugger Lauritz Prior, tegnet af Carl Bloch, 1864.

'Susanne & Katrine' (u.å.), fra serien Best Friends af Tove Kurtzweil

'Tanden' (2012), fra serien Home Works af Joakim Eskildsen. Alle fotos: Jannie Fjordside

Blikke på tilværelsens grundstof

Det er smukt og grumt. Nivaagaards Malerisamling sætter stærke billeder på venskaber og ensomhed i ny særudstilling

Af Jannie Fjordside

NY Udstilling Det, vi deler med hinanden: Storheden ved en tabt rokketand, leg i rendestenen, bajere og bil-hørm. Et blik. Og for nogle: Ingenting.

Alt det deler Nivaagaards Malerisamling med publikum i den nye særudstilling 'Venskaber'.

Ensomhed fylder en del i udstillingen - ifølge kurator Maren Bramsen var den ikke til at komme udenom: fortæl-

lingen om venskaber er også en fortælling om de liv, der leves uden. Mest tydeligt står ensomheden i Tina Enghoffs serie af fotograferede dødsboer ('Eventuelle pårørende', 2003): Forladtheden skriger fra lyserøde, nøgne vægge og en kommode, hvis tomme skuffer er skødesløst trukket ud.

Kontrasten er skarp mellem Tina Enghoffs forladte(s) hjem og den verden, hvor to børns varme og venskab former sig omkring noget så småt - og stort

- som en tabt rokketand i Joakim Eskildsens serie 'Home Works'. I kontrasten males et tydeligt budskab frem: en påmindelse om, at venskaber - trods stærke i kraft - kan være skrøbelige. At de skal værnes om.

Dobbelte budskaber

Udstillingen vil dog mere end det simple budskab. I mange af udstillingens værker ligger en dobbelthed, der skaber rum til at udfordre ens syn på, hvad venskab er for en størrelse.

Kurator for udstillingen, Maren Bramsen, fremhæver selv værkerne af Krass Clement, der i serien 'Drum. Et sted i Irland' (2000), skildrer den samme person i en bar

gennem en serie af fotos.

"Først så jeg ensomheden i værket - og nu kan jeg blive i tvivl om, hvorvidt det faktisk er ensomhed, værket skildrer. Hvem ved, om manden nyder at sidde der i baren alene?," fortæller Maren Bramsen.

Den samme dobbelthed ses i Bror Bernilds serie 'Kan vi være dette bekendt' (1946), hvor børnenes leg i københavnske baggårde både kan vidne om en 'efterladthed' og om en verden, hvor børn får lov at skabe deres egen verden, uforstyrret af voksne. Eller i glimtet i øjet hos Sikh-manden, der haster igennem en storbygade opslugt af en samtale i mobiltelefon; på én gang

afskærmet fra dem omkring sig og i gang med en samtale, der - tilsyneladende - rummer nærvær. Måske en samtale med en ven.

At forstå en andens blik

Og fra Sikhens blik til de blikke, der udtrykker sig i tegningssamlingen 'Venskabsportrætter fra Rom'. Med de fine stregers næsten fotografiske præcision er den æstetiske styrke lige så åbenbar og let tilgængelig som i resten af udstillingen. At tegningerne er et billede af de venskaber og bånd, skandinaviske kunstnere udviklede under deres dannelsesophold i Rom, fremstår derimod mindre tydeligt; det nævnes kort i

udstillingen, men substansen i venskaberne holdes i kataloget trykt til udstillingen.

På den måde taler 'Venskabsportrætter fra Rom' måske mest til 'de indviede' - til 'nørderne', drister museumsdirektør Michael Bjørn Nellemann sit til sige. Alligevel er der for alle en indgang til at mærke, hvordan portræterne udspringer af kunstnerens interne bånd og respekt for hinanden - nemlig i den menneskelige forståelse, der ligger i at fange og forevige en andens blik.

'Venskaber' åbnede den 14. februar og kan opleves frem til den 22. maj 2016.